

Mál nr. 291/2017
M og
V1 v. ábyrgðartryggingar S og
V2 v. ábyrgðartryggingar N

Maður rann niður af palli sem hann var að fara upp á við steypuvinnu þ. 20.7.2015

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 1.9.2017 ásamt fylgiskjölum nr. 1-8
2. Bréf V-1 dags. 18.9.2017
3. Bréf V-2 dags. 27.9.2017 ásamt fylgiskjölum 1-3

Málsatvik.

M sem var 18 ára þegar slysið varð, var starfsmaður N. N var undirverktaki hjá fyrirtækinu S. Í umrætt sinn var M að vinna á palli við frágang við uppslátt, en rafmagnstæki hafði dottið úr sambandi og fór M niður af pallinum og setti tækið í samband og hugðist stökkva upp á pallinn, en rétt náði taki á pallinum með höndunum og rann niður og féll um 1.7 metra og slasaðist. M krefst bóta úr hendi N og S og byggir á því að fallvarnir hafi vantað á pallinn og ekki hafi verið búið að tryggja öruggan aðgang upp á pallinn. M byggir á því að hann hafi í umrætt sinn verið í vinnu hjá N, en S hafi sett upp umræddan pall og vinnuáðstöðu, sem hafi verið ófullnægjandi. M krefst bóta úr hendi N og S og vísar í lög nr. 46/1980, um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. M byggir á því að N hafi ekki gætt þess að farið væri að ákvæðum laganna varðandi aðbúnað og öryggi M sem starfsmanns N, þá beri S líka ábyrgð á slysinu þar sem vinnuástaðan var útbúin af S og hún hafi verið óviðunandi og fjarri því að vera örugg. Vinnuástaðan sem boðið var upp á og S ber ábyrgð á hafi því verið óviðunandi.

V-1 hafnar bótaskyldu og segir að M hafi ekki verið starfsmaður S heldur N og S segist ekki hafa óskað eftir aðstoð M við verkið sem verið var að vinna. V-1 vísar til þess að ekki hafi verið um að ræða vinnupall í hefðbundnum skilningi og skilyrði skaðabótaréttar um saknæma háttsemi sé ekki fyrir hendi. V-1 vísar einnig til þess að það hljóti að vera hlutverk vinnuveitanda að tryggja öryggi starfsmanna sinna, en S hafi ekki verið vinnuveitandi M.

V-2 hafnar einnig bótaskyldu og segir að starfsmaður S hafi óskað eftir því að N lánaði S tvo starfsmenn til steypuvinnu og hafi N fallist á það og hafi M alfarið verið undir stjórn S þegar slysið varð. V-2 segir að jafnvel þó að M hafi verið undir stjórn N þá sé ekki um skaðabótaskyldu N að ræða og vísar til að stigi hafi verið til staðar til að nota við að fara upp á pallinn og pallurinn hafi ekki verið í tveggja metra hæð og því ekki skylda að setja handrið á pallinn.

Í skýrslu Vinnueftirlitsins um slysið segir að orsök slyssins megi rekja til að allar fallvarnir hafi vantað á pallinn og ekki hafi verið búið að tryggja öruggan aðgang að pallinum.

Álit.

Fram kemur í skýrslu Vinnueftirlitsins að fallvarnir vantaði á pallinn sem ræðir um varðandi slysið og ekki var búið að tryggja öruggan aðgang að pallinum. Fram kemur hjá V-2 að stigi hafi verið til staðar til að fara upp á pallinn, en það kemur ekki fram í skýrslu Vinnueftirlitsins og verður skoðun Vinnueftirlitsins á vettvangi lögd til grundvallar hvað varðar aðstæður á vettvangi þegar slysið varð. Fyrir liggur, sbr. álit Vinnueftirlitsins, að ekki var fylgt öryggiskröfum varðandi starfsmenn þar sem vinna á pallinum sem og uppgangur á hann var óviðunandi. Í umrætt sinn var

M starfsmaður N, en var að vinna verk sem gögn málsins sýna að var unnið fyrir S. Ekki verður séð að það fari á milli mála að M var að vinna verk skv. ósk S í umrætt sinn og hafði N fallist á að M yrði lánaður tímabundið til þess ákveðna verks sem um ræðir og þar sem hann slasaðist. S gekk frá aðbúnaði á verkstað og sá aðbúnaður var ófullnægjandi. S ber því ábyrgð á því að hafa ekki gengið frá fullnægjandi aðstöðu fyrir starfsfólk á verkstað. Þá bar N að sjá til þess að starfsmaður hans ynni við öruggar aðstæður og ganga úr skugga um að svo væri enda var það engum vandkvæðum bundið fyrir N að ganga úr skugga um það. Bæði N og S bera því sök á því að M varð fyrir slysi og á M rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu S hjá V-1 og N hjá V-2

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu S hjá V-1 og N hjá V-2

Reykjavík 17.10. 2017.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Jón Magnússon hrl.